Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26379
Copyright: Admont, Benediktinerstift

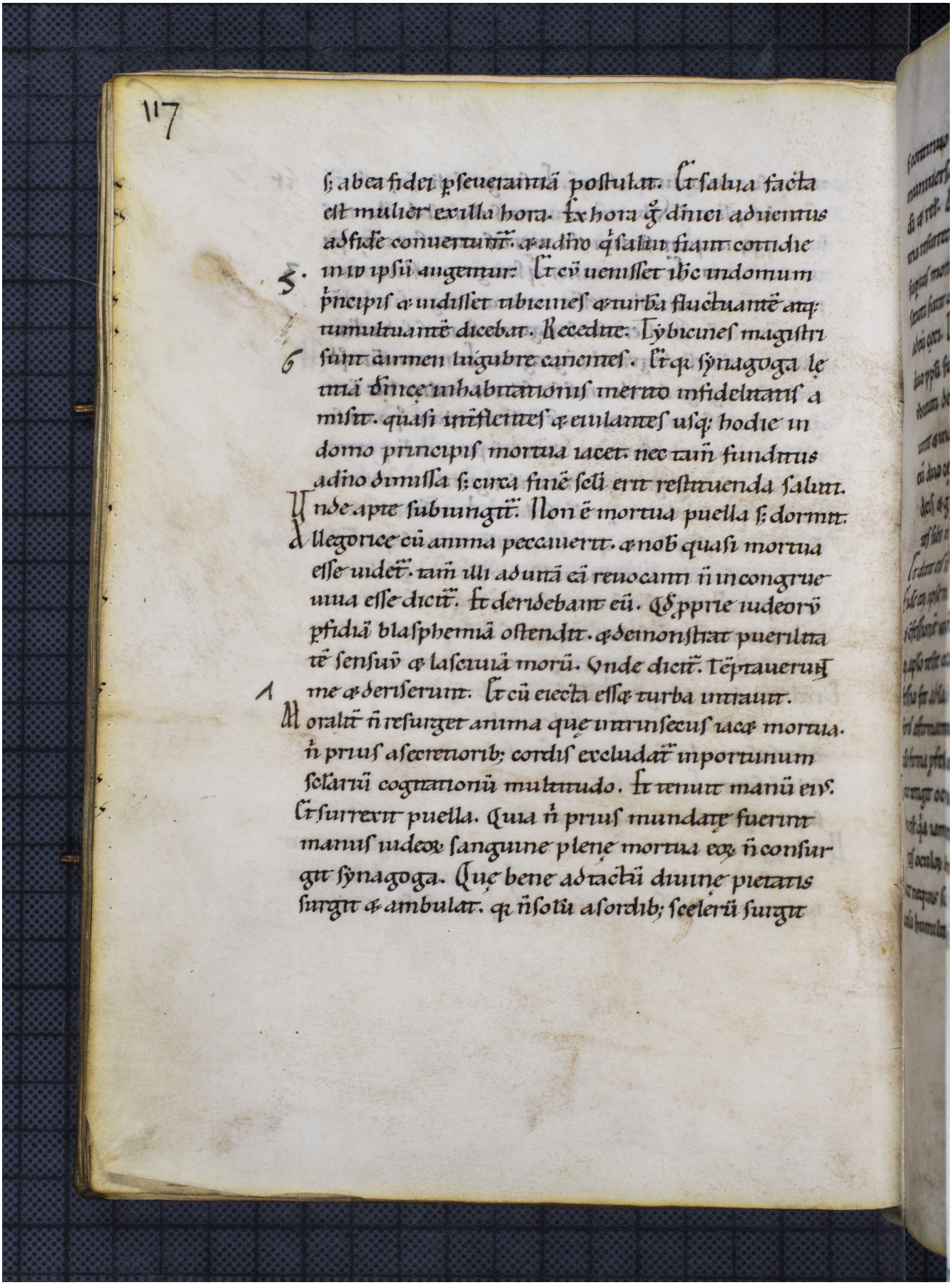

117

s; a bea fidei pseuerantia postulat. Et salua facta
est mulier ex illa hora. Ex hora q̃ dixi aduentus
a fide conuertunt. et a dno q̃ salui fiant cotidie
5. in ip̃sũ augentur. Et cũ uenisset ibi in domum
principis et uidisset tibicines et turba fluctuante atq;
tumultuante dicebat. Recedite. Tybicines magistri
6 sunt carmen lugubre canentes. Et q̃ synagoga le
titia dnice inhabitationis merito infidelitatis a
misit. quasi infletes et eiulantes usq; hodie in
domo principis mortua iacet. nec tam funditus
a dno dimissa s; circa finem seli erit restituenda salutis.
Vnde apte subiungit. Non e mortua puella s; dormit.
Allegorice cũ anima peccauerit. et nos quasi mortua
esse uidet. tam illi ad uitam ea reuocatu ñ incongrue
uiua esse dicit. Et deridebant eũ. Qd̃ pprie iudeorũ
pfidiã blasphemiã ostendit. et demonstrat puerilita
te sensuũ et lasciuiã morũ. Vnde dicit. Tẽptauerunt
1 me et deriserunt. Et cũ eiecta essẽt turba intrauit.
Moralit ñ resurget anima que intrinsecus iacet mortua.
ñ prius a secretioribus cordis excludat importunum
sclariũ cogitationũ multitudo. Et tenuit manũ eius.
Et surrexit puella. Quia ñ prius mundate fuerint
manus iudeorũ sanguine plene mortua eorũ ñ consurgit
synagoga. Que bene ad tactũ diuine pietatis
surgit et ambulat. q ñ solũ a sordib; scelerũ surgit